

[Kolbjørn.]

vil dog finde det naturligt, at det gennem en udvalgsbehandling bliver muligt at få mere detaljerede oplysninger om planerne.

Jensen-Broby: Rigshospitalet blev jo først taget i brug i 1910. Det er således kun 48 år gammelt, men udviklingen inden for lægevidenskaben har været så stærk, at man i dag har lov til at sige, at rigshospitalet i sin nuværende tilstand er håbløst forældet, og det vil derfor være en bydende nødvendighed at foretage en gennemgribende ombygning. Sygepavillonerne er behæftet med alvorlige mangler: de er spredt placeret med store afstande mellem de forskellige steder for undersøgelser og specialbehandlinger; patienterne må transporteres over lange afstande til dels i fri luft, og der findes meget store sygestuer — jeg tror endog, der findes én med 28 senge. Det siger sig selv, at der ikke kan skaffes ro og fred for nyopererede patienter på sådanne stuer, og at opholdet derfor bliver meget ubehageligt for patienterne. Det er også givet, at der mangler plads både til centrallaboratorium og øvrige laboratorier, og dette vanskeliggør selvfølgelig såvel det videnskabelige som det daglige kliniske arbejde. Rigshospitalet er et undervisningshospital; men pladsmangelen er så stor, at man ikke kan skaffe plads til alle de nye afdelinger, som den moderne lægevidenskab har brug for i dag, og derfor er der ingen tvivl om, at en udvidelse og en ombygning er tvingende nødvendig.

I 1947 nedsatte den daværende undervisningsminister en kommission til undersøgelse af forholdene. Den repræsenterede folk fra rigsdagen, den repræsenterede bygningskyndige og sagkyndige lægevidenskabelige autoriteter samt de administrative myndigheder. Kommissionen fik til opgave at overveje og til ministeren afgive indstilling om ændringer i rigshospitalets bygningsmæssige forhold. Efter at have studeret nye moderne hospitaler i udlandet afgav kommissionen sin betænkning i 1952. I denne kommissionsbetænkning var normerne angivet for den kommende udbygning med hensyn til pladsforholdene inden for de forskellige afdelinger, men der var selvfølgelig ikke udarbejdet enkeltheder. Kommissionen foreslog, at der blev udskrevet en nordisk arkitektkonkurrence, og man fik en bevilling på 90 000

kr. hertil i finansåret 1954-55. Af de mange skitseforslag, som kom ind — det var vist 28 — udtog man til førstepræmie et skitseforslag af to Odensearkitekter, og undervisningsministeriet fik finansudvalgets tilslutning til, at disse to arkitekter gik i gang med en detailprojektering.

I 1956 nedsatte undervisningsministeriet et byggeudvalg, hvori finansudvalget var repræsenteret med 5 mand, en fra hvert af de partier, der har medlemmer i finansudvalget. Samtidig var selvfølgelig de lægelige, de bygningsmæssige og de administrative myndigheder repræsenteret. Dette udvalg har forhandlet med lægecheferne; der har været nedsat underudvalg, og der er foretaget en gennemgribende gennemgang af konkurrenceforslaget, hvorefter de to arkitekter har udarbejdet et rammeforslag. Men medens kommissionsforslaget regnede med en udgift på mellem 90 mill. kr. og 100 mill. kr., kom rammeforslaget til at lyde på 216 mill. kr. I byggeudvalget var man betænkelig ved dette store beløb; man veg tilbage for det, og efter at have udskudt forskellige ting kom man ned på de 140 mill. kr., som lovforslaget nu går ind for. Det kom man til bl. a. ved at tage afdelingerne for tuberkulose og kræft samt den ortopædiske afdeling ud. Man reducerede også andre steder. Den radioterapeutiske afdeling, sygeplejerskeboligen og forskellige andre planer såsom beskyttelsesrum og cykelstalde blev udskudt, idet man mente, at disse ting allerede var tilstrækkelig godt ordnet. Det gælder både for tuberkulose- og kræftafdelingernes vedkommende; det gælder også de ortopædiske sygdomme, som der er sørget godt for ved det nye ortopædiske hospital, der blev indviet for få år siden.

Nu kommer spørgsmålet, om vi ikke skulle gå videre, og hér vil jeg gerne omtale de to af rigshospitalets afdelinger, som er nyindrettet på militærhospitalet — de er lige færdigbygget og taget i brug for et par år siden og er tip-top i enhver henseende. Her melder sig da et spørgsmål, som jeg gerne vil omtale her og forhandle om i det kommende udvalg: om ikke der er mulighed for, at både professor Fog og professor Busch kunne blive, hvor de er. Når man lige har kostet de mange millioner for at få indrettet deres afdelinger, synes